

การรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี

PERCEPTION OF THE EDUCATORS FOR THE PROFESSIONAL TEACHER LICENSE AT THE OFFICE OF EDUCATION AREA 3 NONTHABURI

ผู้วิจัย

ชมแข พงษ์เจริญ¹Chomkae Phongcharoen¹

chomkae@outlook.co.th

Received: April 20, 2018

Revised: October 29, 2018

Accepted: November 16, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 341 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และสอบถามข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการศึกษาพบว่า

1. บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในระดับมากที่สุดในด้านวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพ และด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66, 4.64 และ 4.56 ตามลำดับ)

2. การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี พบว่า

2.1 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เพศชายและหญิงมีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับอายุ ระดับการศึกษา และการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพ และด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกัน

2.3 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพ ด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันเช่นกัน

คำสำคัญ : การรับรู้ การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

¹อาจารย์หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the educational personnel's acknowledgement of the professional teacher licensing in Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office 3. The samples were 341 educational personnel of Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office 3, in academic year of 2016. The method used was the stratified random sampling. The research instruments were check lists, rating scales, and interview guides, with the reliability of 0.96. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance.

The results of the study were as follows:

1. The acknowledgement average level of the professional teacher license of the educational personnel in Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office 3 was very high in the following aspects; the teaching profession, the professional standards, and the professional teacher license. (The average levels were 4.66, 4.64, and 4.56, in order.)

2. The results of the study in comparing were:

2.1 The acknowledgement average level of the professional teacher licensing of the educational personnel in Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office 3, comparing between male and female, was not different, both in general and in each aspect.

2.2 The findings, in comparing age, education, and position, revealed that the educational personnel's acknowledgement average level of the professional teacher licensing in general was significantly different at 0.01 level; and the difference in each aspect was statistically significant at 0.01 level, as well.

2.3 The acknowledgement average level of professional teacher licensing of the educational personnel, in different school size, in Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office 3, was not significantly different in general and in the aspects of the teaching profession, the professional standards, and the professional teacher licensing.

Keywords : Perception, Teacher Professional License.

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือของรัฐในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการใช้เทคโนโลยีที่ไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์ต้องพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อคิดค้นวิทยาการใหม่ๆ และปรับเปลี่ยนแนวคิด รูปแบบกระบวนการ และวิธีการให้การศึกษาที่สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการถ่ายทอดที่ช่วยพัฒนาคนในด้านต่างๆ ตั้งแต่

แรกเกิดให้เกิดการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข พัฒนาประเทศโดยได้รับการอบรมบ่มเพาะจากครูผู้ฝึกศิษย์ที่ต้องเพียบพร้อมด้วยความรู้ คุณธรรม จิตวิญญาณที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานของวิชาชีพนั้นๆ เพื่อวัดหรือประมาณค่าผู้ปฏิบัติการวิชาชีพตามมาตรฐานด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งถูกกำหนดโดยองค์กรหรือสมาคมวิชาชีพของแต่ละวิชาชีพ การที่องค์กรวิชาชีพต่างๆ กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพของตนถือเป็นภาระหน้าที่ เพื่อความมุ่ง

ประสงค์ในการรักษา ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพของตนให้มีมาตรฐานสูงสุด โดยให้ผู้ปฏิบัติการ ผู้รับบริการ ผู้เกี่ยวข้อง และสาธารณชน ได้เห็นความสำคัญของการอาชีพนั้นๆ และเพื่อให้การอาชีพนั้นๆ สามารถคงอยู่ได้ด้วยควมมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับนับถือ และได้รับการ ยกย่อง (สุเทพ ธรรมะตระกูล และ อนุวัติ คุณแก้ว, 2555, น.3) สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548, น.6-16) ได้กำหนด มาตรฐานวิชาชีพครู 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และ ประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ มาตรฐานการปฏิบัติตน ดังนั้นจะเห็นว่าอาชีพครูนั้นเป็น อาชีพชั้นสูงมีความสำคัญต่อสังคมและในขณะเดียวกันก็ ได้รับการคาดหวังจากสังคมมาก เนื่องจากบทบาทครูทำ หน้าที่เป็นผู้สร้างสรรคเยาวชน เป็นผู้พัฒนาทรัพยากร มนุษย์ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม งานของครูเป็นการวางรากฐานความรู้ ความดี และ ความสามารถทุกด้านแก่เด็กและเยาวชน ดังพระราช ดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราโชวาทให้กับผู้สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับความเป็นครู ในวันที่ 25 ตุลาคม 2522 ทรงมีพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า “ความเป็นครู หมายถึง การมีความรู้ดี ประกอบด้วยหลัก วิชาที่ถูกต้องแน่นแฟ้น และแจ่มแจ้งแก่ใจ รวมทั้งคุณ ความดีและความเอื้ออาทร ปราบปรามที่จะถ่ายทอดเผื่อแผ่ ให้ผู้อื่นได้มีความรู้ความเข้าใจที่ดีด้วย ความแจ่มแจ้งแนชัด ในใจยอมทำให้สามารถส่งแสดงความรู้ ออกมาให้ เข้าใจตามได้โดยง่าย ทั้งในการปฏิบัติงานก็ยอมทำให้ ผู้ร่วมงานได้เข้าใจแจ่มชัด ส่วนความหวังดีโดยบริสุทธิ์ ใจ นั้น จะน้อมนำให้เกิดศรัทธาแจ่มใส มีใจพร้อมที่จะรับ ความรู้ด้วยความเบิกบานทั้งพร้อมที่จะร่วมงานกับผู้ที่ มีคุณสมบัติของครูโดยเต็มใจ และมั่นใจ ดังนั้นก็จะทำให้ถือ การใดๆ ที่กระทำอยู่ดำเนินไปโดยสะดวกราบรื่นและ สำเร็จประโยชน์ที่มุ่งหมายโดยสมบูรณ์” (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2554, น.131)

จากรายงานการปฏิรูปการศึกษาต่อประชาชน โดยสำนักงานปฏิรูปการศึกษาของคํารมมหาชนได้อธิบาย

ว่าคุณภาพการศึกษาที่อ่อนด้อย ส่วนหนึ่งมาจากครูซึ่ง เป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เป็นอย่าง ยิ่งและเมื่อพิจารณาผู้ประกอบการวิชาชีพครู ปัจจุบันพบว่า สถานภาพวิชาชีพครูค่อนข้างตกต่ำเพราะไม่มีมาตรการ ส่งเสริมในวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้าในอาชีพจึงไม่ สามารถดึงดูดคนดี คนเก่งมาเรียนครู ถ้าพิจารณาสภาพ วิกฤตในวิชาชีพครูแล้วจะพบความเร่งด่วนที่จะต้อง ดำเนินการยกระดับและสร้างมาตรฐานให้กับวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูง คือปฏิรูประบบสังคมของครูไทยเพื่อ ดำรงไว้ซึ่งครูคุณภาพ ซึ่งเป็นครูมืออาชีพทุกยุคแห่ง ความหวังในเรื่องนี้คือการออกใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครู อันเป็นหนทางหนึ่งในการยกระดับมาตรฐาน วิชาชีพครูให้มีมาตรฐาน เปรียบเสมือนวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ อีกทั้ง เป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนเก่ง คนดี มีจิตใจใฝ่พัฒนา เยาวชน สามารถเข้าสู่วงการวิชาชีพครูด้วยความมั่นใจ ซึ่งจะนำไปสู่การกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเอง ทั้งด้าน ความรู้ ความสามารถ คุณภาพการปฏิบัติงาน และความ ประพฤติตามกรอบแห่งจรรยาบรรณครู อันเป็น หลักประกันคุณภาพการศึกษาแก่ประชาชน (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ, ม.ป.ป., น.3-4)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กำหนดให้ต้องจัดการศึกษาอบรม และ สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้คู่ คุณธรรม เร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการ พัฒนาประเทศและพัฒนาวิชาชีพครู พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ในหมวด 7 ครูและ บุคลากรทางการศึกษา มาตรา 53 ให้มีองค์วิชาชีพครู ผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์อิสระภายใต้การ บริหารงานของสภาวิชาชีพในกำกับของกระทรวงมี อำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู ออกและ เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการ ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการ พัฒนาวิชาชีพครูและผู้บริหารการศึกษาให้ครูผู้บริหาร

สถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติอื่นที่ครุสภารับรอง และผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูใช้ได้เป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ผู้ประสงค์ต่อใบอนุญาต ให้ยื่นขอต่อเลขาธิการตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ ไม่น้อยกว่า 180 วัน (ฝ่ายวิชาการ สถาบัน The best center. ม.ป.ป., น.15)

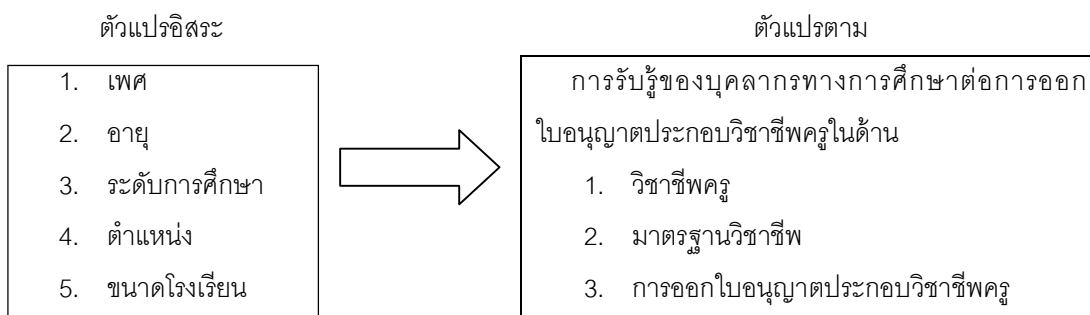
ประเทศไทยเริ่มมีการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เมื่อปี พ.ศ. 2547 ซึ่งทางคุรุสภาได้ออกข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบังคับให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับวิชาชีพครู ให้เข้มแข็ง ให้ทัดเทียมกับอาชีพสำคัญๆ อย่างอื่นเช่น แพทย์ วิศวกร สถาปนิก เนื่องจากเห็นว่าผู้ประกอบอาชีพครู สามารถสร้างความเสียหายกับผู้เรียนได้หากครูไร้คุณภาพ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูจะช่วยให้ครูพัฒนานตนเองและดึงดูดให้คนเก่งคนดีเข้าสู่อาชีพรูมากขึ้น สนวนดุสิตโพล (2553, น.1) ได้สำรวจความคิดเห็นจากครูและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทั่วประเทศ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้ที่ประสงค์จะมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศ จำนวน 2,577 คน ปัญหาที่พบจากการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพคือ ปัญหาการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพครู ที่ครูและผู้ประกอบวิชาชีพต้องการมากที่สุดคือเรื่องการออกใบประกอบวิชาชีพ

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยพบว่า ครูมีความเข้าใจในนโยบายการศึกษาตามการรับรู้ที่คลาดเคลื่อนในนโยบาย มีค่าที่ไม่สื่อความหมายโดยตรง เข้าใจยาก สถานศึกษาขาดการแจ้งรายละเอียดข้อมูลที่

ชัดเจน และครูไม่สนใจนโยบายการศึกษา (โชคอนันต์ จึงเจริญรัตน์, 2555, บทคัดย่อ) สอดคล้องกับ เสรี วงษ์มณฑา (2548, น.88) กล่าวว่า การรับรู้ข่าวสารและนโยบายการถ่ายทอดข่าวสารมีปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการรับรู้ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในข่าวสารนั้น ถึงแม้ในกระบวนการถ่ายทอดสารมายังตัวผู้รับผู้รับจะมีความสามารถและมีประสิทธิภาพสูง แต่ก็ไม่ได้ประกันว่าการสื่อสารนั้นไปถึงผู้รับสารได้ทั้งหมดเพราะกระบวนการรับรู้ข่าวสารขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและภายนอก ขั้นตอนการรับรู้ข่าวสารและนโยบายคือการเปิดโอกาสรับรู้ข้อมูลที่ได้เลือกสรรมาสู่ตนเอง การตั้งใจรับข้อมูล การทำความเข้าใจในข้อมูล และการเก็บรักษาข้อมูลหรืออีกนัยคือ การรับทราบเข้าใจ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติในที่สุด

นอกจากนี้จังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตปริมณฑลที่อยู่ใกล้เคียงเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลายทางกายภาพ ประชากร สังคม วัฒนธรรม และสภาพปัญหาต่างๆ มากมาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการนำไปสู่การกำหนดรูปแบบการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

สมมติฐานในการวิจัย

บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีข้อมูลทั่วไปต่างกันมีการรับรู้ต่อการออกใบประกอบวิชาชีพครูแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2,284 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 341 คน ซึ่งได้มาโดยการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน (Taro Yamane)

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 4 ขนาด คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา, 2559, น.23) ขนาดละ 20% ของจำนวนประชากรได้โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี บางบัวทอง โพนินิมิตวิทยาคม และราษฎร์นิยม ตามลำดับ

ขั้นที่ 2 กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างจากสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในด้าน
 1) วิชาชีพครู 2) มาตรฐานวิชาชีพ 3) การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ทั้งสิ้น 341 ฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนจากบุคลากรโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลับคืนมาด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำมาจากสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2547 (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2549, น. 83-119) โดยได้นำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการศึกษา การรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ต่อการออก ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยเครื่องมือแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของบุคลากรทาง การศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จัดแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามฉบับที่ สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

2. บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนต่างกัน มี การรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแตกต่างกัน ทดสอบความต่างกันของตัวแปรตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ใช้ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนำทดสอบ ความแตกต่างของเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ส่วนเพศใช้การทดสอบค่าที่ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม การรับรู้ ของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีมัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการรับรู้ต่อการ ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง ร้อยละ 68.33 มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 41.3 ส่วน ใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.67 ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งครูประจำการ ร้อยละ 84.75 และปฏิบัติงาน ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ร้อยละ 40.47

2. การศึกษาการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษา ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการ รับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในระดับ มากที่สุดในด้านการประกอบวิชาชีพครู ด้านมาตรฐาน วิชาชีพครู และด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครู (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66, 4.64 และ 4.56 ตามลำดับ)

3. การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากร ทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีมัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัด นนทบุรี ปรากฏผล ดังนี้

3.1 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เพศชาย และหญิงมีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับ อายุต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้าน การประกอบวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพครู และ ด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกัน

3.3 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออก ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการประกอบวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพครู และด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 เช่นกัน

3.4 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีการดำรง ตำแหน่งต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้าน การประกอบวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพครู และ ด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกัน

3.5 บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาด โรงเรียนต่างกัน มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูโดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าด้านการประกอบวิชาชีพครู ด้านมาตรฐาน วิชาชีพครู และด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครู ไม่แตกต่างกันเช่นกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษารับรู้ของบุคลากรทาง การศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัด นนทบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการรับรู้ ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66, 4.64 และ 4.56 ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

1.1 วิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษาสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มี การรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในระดับ มากที่สุด ในด้านวิชาชีพครู ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพทางการศึกษาทำ หน้าที่หลักทางด้าน การเรียนการสอนและการส่งเสริมการ

เรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ รวมทั้งรับผิดชอบการ บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและ อุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549, น.120) นอกจากนี้ ครูเป็นบุคลากรวิชาชีพที่มีพระราชบัญญัติรองรับและเป็น วิชาชีพชั้นสูง อาชีพครูมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็น ข้อบังคับของคุรุสภาให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูได้ยึดถือเป็น แนวทางปฏิบัติ การพัฒนาวิชาชีพครู เป็นวิชาชีพควบคุม ผู้ที่ประกอบวิชาชีพต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (สันติ บุญภิรมย์, 2557, น.10-11) อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อศรัทธาและจูงใจให้คนดี คนเก่ง เข้าสู่วิชาชีพครู มากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่สอดคล้องกับ ธัตถพล คชสาร (2543, น.104-105) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 5 ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พบว่าวิชาชีพยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติอย่างวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ จึง ควรมีการควบคุมส่งเสริมวิชาชีพและครูส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจุบันวิชาชีพครูยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเท่าที่ควร จึงควรยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

1.2 มาตรฐานวิชาชีพ บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัด นนทบุรี มีการรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครู ในระดับมากที่สุดในด้านมาตรฐานวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรฐานวิชาชีพเป็น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เกิด คุณภาพ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจาก วิชาชีพ ซึ่งบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 รับรู้ว่าคุณเองได้ทำหน้าที่ และรับผิดชอบด้านการเรียน การสอนโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธากับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย มีการจัดทำรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของ ผู้เรียนอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับ โชติ แยมแสง (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาวะความรู้และสมรรถนะ

ตามมาตรฐานความรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู วิทยาลัยครูศาสตร์มหาวิทาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่ามาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้ง 11 ด้าน มีระดับสาระความรู้มากที่สุดในด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ อีกทั้ง อรรถพ จินะวัฒน์ และ รัตนา ดวงแก้ว (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พบว่าการรับรู้การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติตน รับรู้ในระดับมากที่สุด ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

1.3 การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเชื่อว่าใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสามารถใช้เป็นหลักฐานรับรองว่า ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีความรู้ความสามารถมีจรรยาบรรณและเป็นหลักประกันคุณภาพในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนและเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าของครู ครูมีการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับพัชราภรณ์ สงวนกล้าจิตต์ (2543, น.98) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกรณีศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่าการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเป็นสิ่งมีประโยชน์เพราะทำให้ครูได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ยังเชื่อว่าใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ทำให้ครูที่ประกอบวิชาชีพครูเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง และเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง เหมือนวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ เช่น แพทย์ ทนายความ วิศวกร เป็นต้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ของบุคลากรทางการศึกษาต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ปรากฏผลดังนี้

2.1 บุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เพศชาย และเพศหญิง มีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีโอกาสรับรู้ข่าวสารจากการนำเสนอผ่านสื่อต่างๆ ในลักษณะที่คล้ายกัน เวลาที่ใกล้เคียงกันในการนำเสนอของสื่อในด้านต่างๆ เช่น เอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ หรือจดหมายราชการต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ สงวนกล้าจิตต์ (2543, น.101) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกรณีศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ และ สุธีรา เขตสุวรรณ (2550, น.78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความรู้กับเจตคติต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของครูมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร พบว่าการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อย จึงทำให้ครูเกิดความวิตกกังวล และสับสนต่อความไม่ชัดเจนในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ส่งผลให้ครูใฝ่รู้ที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจึงทำให้ครูมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับอายุ ระดับการศึกษา และการดำรงตำแหน่งต่างกันมีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพและด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของผู้รับรู้แต่ละคนเลือกที่จะรับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมากขึ้นหรือรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลังย่อมแตกต่างกัน เนื่องมาจากปัจจัยทางสรีระศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความต้องการ ความตั้งใจและลักษณะของสิ่งเร้า

ที่อยู่รอบตัวบุคคล (วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์, 2554, น.9) นอกจากนี้ครูที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกันเห็นว่าการมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน และไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงยึดติดกับรูปแบบการทำงานแบบเดิมๆ ประกอบกับที่ผ่านมาไม่มีความชัดเจนในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทำให้บุคลากรทางการศึกษาขาดความเชื่อถือในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ส่วนการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียนและครูแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนจะพิจารณาในแง่ของหลักการบริหารว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะช่วยให้ครูไม่ได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารโรงเรียนโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงพิจารณาในภาพรวมแต่สำหรับครูและจะมีการพิจารณาอย่างรอบคอบเพราะมีผลกระทบต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ธัตถพล ศุขสาร (2543, น.105) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา 5 ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.3 บุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดโรงเรียน ต่างกันมีระดับการรับรู้เฉลี่ยต่อการออกใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครูโดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านวิชาชีพครู ด้านมาตรฐานวิชาชีพ ด้านการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน เช่นกัน ซึ่งผลไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรทางการศึกษาที่มีขนาดโรงเรียน ต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูจากสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศหรือ หน่วยงานราชการที่เผยแพร่ข้อมูลในเวลาใกล้เคียงกัน ใน ด้านวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษา มีความเชื่อว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงแขนงหนึ่งในสังคมมี หน้าที่ให้บริการประชาชนด้านการเรียนการสอน ไม่

ซ้ำซ้อนกับอาชีพอื่น ผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูจะต้องได้รับ การศึกษาในวิชาชีพนั้นๆ เป็นระยะเวลาานพอสมควร อย่างน้อยขั้นต่ำต้องจบปริญญาตรี วิชาชีพที่ครูเรียนเป็น วิชาที่มีหลักการทฤษฎีที่เชื่อถือได้เกิดจากการวิจัย วิชาชีพครูมีศัพท์เฉพาะที่ครูใช้อยู่เป็นปกติ ครูต้องมี จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสมาคมหรือสถาบันวิชาชีพ เป็นองค์กรกลาง เพื่อยกมาตรฐานวิชาชีพ ดังนั้นบุคคลที่ จะเข้ามาประกอบวิชาชีพที่ครูต้องยึดเป็นมาตรฐานใน การปฏิบัติงานของวิชาชีพครูมีการเตรียมการสอนทำ ความรู้จักกับเด็กและส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ที่สำคัญบุคลากรทางการ ศึกษาที่อยู่ในทุกขนาดโรงเรียนต้องมีมาตรฐานทางด้าน คุณธรรม จริยธรรม ในด้านการออกใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษาในทุกขนาดโรงเรียนมี การรับรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูเป็นเอกสารที่ออกโดยองค์กรวิชาชีพ ครู และใช้เป็นหลักฐานที่แสดงว่าผู้ที่ได้รับเอกสารดังกล่าว มีคุณสมบัติครบถ้วน และสามารถให้ความรู้ ความชำนาญ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ได้โดยชอบธรรมหรือ ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งในปัจจุบันใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครู มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ ครูโดยเฉพาะผู้ที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพครู เพราะใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูจะเป็นหลักฐานรับรองความรู้ ความสามารถ และความประพฤติตามจริยธรรม แห่งวิชาชีพครู สอดคล้อง กับ คำพรทิพย์ ปรัชญาวาที (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง พร้อมทั้ง เปรียบเทียบตามเพศ ประสบการณ์การสอนและขนาด ของสถานศึกษา พบว่าเพศ ประสบการณ์การทำงานและ ขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้ครูมีการ ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
2. ควรมีการเพิ่มการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้หลากหลาย เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับรู้มากขึ้น
3. ควรมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องหลังมีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
4. การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรดำเนินการให้รัดกุม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา และใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในเขตการศึกษาอื่นในเรื่องการรับรู้ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อจะได้ผลวิจัยที่กว้างขวางขึ้น
- 2) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้วิธีอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นต้น
- 3) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณซึ่งข้อมูลและผลการศึกษาที่ปรากฏจะมีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงสถิติ จึงควรศึกษาเพิ่มเติมในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผลการศึกษาอาจเป็นข้อมูลเชิงลึก และอาจนำไปสู่ประเด็นการอธิบายในมิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

- คำพรทิพย์ ปรัชญาวาที. (2546). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ไซคอนันต์ จึงเจริญรัตน์. (2555). การวิเคราะห์ความเข้าใจและการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของครูตามนโยบายการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โชติ แยมแสง. (2557). รายงานการวิจัยเรื่องสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธัตถพล คชสาร. (2543). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฝ่ายวิชาการ สถาบัน The Best Center. (ม.ป.ป.). คู่มือสอบมาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: บริษัทเดอะเบสท์เซ็นเตอร์ อินเตอร์กรุ๊ป.
- พัชรภรณ์ สงวนกล้าจิตต์. (2543). ความคิดเห็นของครูต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกรณีศึกษาสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วีไล ตั้งจิตสมคิด. (2554). ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์. (2554). อิทธิพลของการรับรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามระบบคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ. (2542). รายงานการวิจัยเอกสารใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู. สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.
- สวนดุสิตโพล. (2553). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องแนวทางการพัฒนาการออกและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของครูสภา. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *ความเป็นครู*. กรุงเทพฯ: พรินเบิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). *คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุเทพ ธรรมะตระกูล และอนูวัติ คุณแก้ว. (2555). *การศึกษาคุณลักษณะของครูยุคใหม่*. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2548). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. เอกสารประกอบการสอน. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อรรณพ จินะวัฒน์ รัตนา ดวงแก้ว. (2558). การศึกษาสภาพการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.* 8, 2 (ก.ค.-ธ.ค.) 41-42.
- Johnson, D. W. (1991). *Human relation and your career*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Kellough, R. D. (2000). *A resource guide for teaching: K-13*. 3rd ed. , New Jersey: Prentice Hall.